

UNDER COVER OF DARKNESS

Bachelor's thesis for Photography, Media Culture
Novia University of Applied Sciences
Jakobstad 2013

Copyright © Niklas Nabb 2013

Innehållsförteckning

Inledning	5
Inspiration	7
Arbetsprocessen	9
Om bilderna	11
Tekniska delar	13
Sammanfattning	15
Visuella delen	18

Inledning

Ensamhet, mörker, tid och ljus. Det är de fyra viktigaste elementen i mitt slutarbete. Arbetet fick sin början redan för några år sedan när jag körde på riksåttan på väg mot Vasa efter en vecka i Nykarleby. Det var vinter, det fanns bara mörker överallt. Klockan var närmare elva på kvällen. På väg uppför en backe såg jag en annan bil komma från andra hållet. Den mötande bilens lyktor utgjorde en filmatisk bild uppe på backen. Givetvis har jag sett motsvarande scener även tidigare, men denna gång stannade bilden i min hjärna. Under återstoden av resan funderade jag på hur jag skulle kunna använda ett liknande sken för att göra en effektiv bild, med en människa i bilden. Tanken från den kvällen förvandlades slutligen till seriens första bild.

Mellan den kvällen och första bildens tagande så levde idén vidare, utvecklades och innebörden med den klarnade.

I denna bildserie försöker jag få fram de tankar som rör sig i mitt huvud under vinterns mörkaste period. Känslorna när mörkret tar över och man nästan glömmer bort hur det ser ut när det är ljus.

Med dessa bilder visar jag även vad vårögon inte kan se när totalt mörker råder. Med långa slutartider tar jag fram olika färger och detaljer som människans öga och hjärna inte har förmågan att urskilja.

Inspiration

En viktig del av mitt fotograferande är musiken jag lyssnar på. Beroende på hurudan musikstil jag lyssnar på varierar resultatet av mitt fotograferande. På vintern blir det mest mörk och lugn musik för min del. Ofta när jag fotograferar har jag på musiken för att få den rätta stämningen i bilden. Jag namnger mina bilder efter låtar jag lyssnat på. Under arbetet med detta projekt har jag lyssnat på massor med musik och även om jag vanligtvis lyssnar på lugnare musik under mörka tider så har The Strokes med den snabbare låten "Under Cover Of Darkness" fått bli namnet på hela serien.

Jag ser musiken som en viktig del av det konstnärliga skapande för mig. Musiken utgör en stor inspirationskälla, om inte den största av dem för mig. Det är inte lätt för mig att i ord säga, hur musik inspirerar mig. Själv skulle jag vilja beskriva det som att jag upplever musiken inte bara som ett ljudfenomen, utan jag får också snabba glimtar av bilder, som blixtrar förbi mitt undermedvetna. Hur det kommer sig att jag får bildidéer framför mig när jag lyssnar på musik kan jag inte ge ett exakt svar på.

En annan av de största källorna för inspiration för mig är filmer och serier. Serier som Twin Peaks och Mad Men, filmer som Pulp Fiction eller No Country For Old Men är många källor till inspiration för mig. Varje gång man ser igenom dessa serier eller filmer så får jag mer idéer för varje gång. Och då är det inte handlingen i filmerna eller skådespelarna som är det viktiga utan hur filmen är filmad, färgerna och filmens miljöer.

Arbetsprocessen

Det här är ett projekt som började år 2011. De första bilderna till serien gjorde jag under årskurs 3. Den serien blev tre bilder lång. Nu var det dags att utöka den serien och göra den till en mer omfattande serie.

Processen bakom hur bilderna har kommit till är samtidigt både långsam och relativt snabb. Största orsaken till den långa delen var hindret med att hitta platser för fotograferingen. Platserna skulle helt enkelt vara perfekta enligt min smak; enhetligt med bilderna jag skissat upp för mig i hjärnan i ett tidigare skede. Den förhållandevis snabbt utförda delen av processen bestod av att hitta en modell för respektive bild, fundera ut var och hur han/hon skulle placeras i kompositionen samt själva fotograferingstillfället.

I jakten på de perfekta fotograferingsställena har jag promenerat runt och samlat på intryck och lämpliga miljöer. Jag både gick på måfå och besökte ställen jag kände till från tidigare och sådana som verkade vara potentiella miljöer för denna series bilder.

För mitt arbete har vinterårstiden passat ypperligt. Vintermörkret och snön har varit perfekta för min serie. Men hinder fanns även, min perfektionism med bilder blev svårt för mig, när det hade snöat kvällen före, var snön glänsande och drömlig. Men om det hade varit nära noll grader så hade snön smultit vilket gjorde att jag inte kunde fotografera för snön var inte så som jag ville ha den.

En bildplats som jag hade hittat var perfekt för en bild men eftersom den var på en parkering så plogades snön alltid bort under veckan. Vilket gjorde att jag måste vänta till helgen och hoppas på att det skulle snöa så att marken där bilden skulle tas vore rätt.

För att göra mina bilder mera dramatiska så sökte jag platser med få befintliga ljuskällor, som kunde användas för att göra bilden mer effektiv. Därtill använde jag långa slutartider för att ge bilderna mer av den filmatiska dramatiken jag eftersträvade.

I efterbehandlingen har färgerna i bilderna inte nämnvärt ändrats. Om det befintliga ljusets färg har varit blått så har bildens bärande färg blivit blå. Jag är ingen stor vän av kraftiga ingrepp med bildbehandlingsprogram och jag ville gärna ha bildernas autentiska färger; autentiska enligt kameran. Den största orsaken till att jag inte bearbetat mina bilder i någon större utsträckning i Photoshop är det faktum att jag från början ville visa vad våra ögon inte ser när det är mörkt. Våra ögon registrerar ljuset vi ser och sedan tolkas ljuset av vår hjärna, vilket kan leda till att vi inte ser ljusets riktiga färg ordentligt. Jag fascinerar av hur ljuset sakta men säkert under den långa slutartiden får ta fram det vi inte ser med våra i jämförelse dåligt utrustade ögon.



Bildbilaga 1



Bildbilaga 2

Om bilderna

Fotografierna som jag har tagit är fotograferade med intentionen att få dem att se ut som stillbilder från filmer. Med lite befintligt ljus, massor av mörker runtomkring, liksom filmer av David Lynch, som exempel. Jag har alltid varit en minimalist med bildspråket i mina bilder, och fortsätter med samma tema i denna serie och försöker ha så få element i bilden som möjligt.

För att fokusera betraktarens uppmärksamhet till vissa delar av bilden så använde jag mig av koncentrerad ljuskälla med mycket mörker runtom. Modellen är alltid placerad vid ljuset för att stärka stämningen i bilden.

Genom att inte låta modellernas ansikten synas och med deras passiva ställning, liksom skyltdockor, ger jag dem ingen framträdande roll i bilderna. Trots detta utgör människan ett viktigt visuellt element i de bilder där en person förekommer. För att få variation i seriens dramaturgi valde jag att i vissa bilder lämna bort det mänskliga elementet.

Jag har låtit mig inspireras av bildspråket i vissa filmer. Som exempel på detta så har jag en bild från filmen Mulholland Drive av David Lynch (bildbilaga 1), samt den väldigt kända bilden från filmen The Exorcist av William Friedkin (bildbilaga 2). Båda stillbilderna från dessa två filmer har lite befintligt ljus och mycket mörker som genast får åskådaren att fästa sin blick till människan i bilden. Även i dessa bilder är skådespelarens roll mer likt en skyltdocka och att bara vara en av bildens element, utan någon företrädande roll.

Tekniska delar

Kameran jag använt till alla bilder är Nikon D3 med ett 24-75 mm 2.8 Tamron objektiv. Bildernas slutartider varierar från några sekunder upp till 20 sekunder. På grund av detta har jag haft behov av att använda mig av ett stativ för att få skarpa bilder. En stor utmaning i min strävan efter skarpa bilder var svårigheterna för modellerna att stå stilla så länge.

En annan utmaning med skärpan var att det är väldigt svårt att få skärpan rätt i vissa bilder på grund av det knappa befintliga ljuset. Dyliga problem löste jag genom diverse påhitt, som till exempel i fallet med modellen i motljus mot horisonten där jag bad modellen tända sin tändare som referenspunkt för min skärpa.

Sammanfattning

Slutresultatet av mitt arbete är en bildserie med ett minimalistiskt bildspråk och med en känsla av filmatiskt tema.

Jag är stolt över den här serien och glad över att bilderna blev som jag ville. Att få se sina bilder som man hade i hjärnan för länge sen förverkligas till riktiga utställningsbilder är något varje fotograf strävar efter. Till utställningen valde jag Diasec bilder för att få det bästa materialet för mina bilder. Jag valde att göra ganska stora bilder, 100x66cm för att jag ville att bilderna skulle vara imponerande och för att man noggrant kan betrakta allt som ljuset har tagit fram i mörkret, samt alla nyanser av färgerna som kan beskådas.

Av denna resa har jag lärt mig att man inte får ge upp när man strävar efter att få den rätta bilden för en serie, man ska inte ta bort delar från en bild bara för att man inte vill vänta en vecka för att snön ska vara rätt för bilden. Om man har en vision om hur en bild skall se ut så man måste ha tålamod.

Med mina bilder försöker jag inte ge några raka svar utan jag vill att beskådaren helt enkelt skall tänka och fundera fram svar till frågorna som deras undermedvetande själv ställer dem.



















